

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Tee Carić, OIB: 16108897378 iz Starog Grada, Ulica Augusta Šenoje 5, zastupana po punomoćniku Nevenu Matasu, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Dom zdravlja Splitsko-dalmatinske županije, OIB: 04847852112, Split, Kavanjinova 2, zastupanog po zaposleniku Ivanu Dumoviću, dipl. iur., radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 02. srpnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Nevena Matasa, odvjetnika u Split i punomoćnika tuženika Ivana Dujmovića, dipl. iur., objavljene dana 18. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

I. Utvrđuje se djelomično ništetnom i bez pravnog učinka odredba članka 4. Ugovora o provođenju specijalizacije iz interne medicine, zaključenog između tužiteljice i tuženika dana 18. studenog 2011.godine., i to samo u dijelu kojim je utvrđena obveza tužiteljice da je u slučajevima prestanka ugovora iz razloga navedenih u čl. 4 tog Ugovora, u obvezi na ime naknade štete isplatiti tuženiku i iznos u visini svih primljenih bruto plaća s doprinosima te drugih primitaka iz radnog odnosa proisteklih iz Kolektivnog ugovora koje je tužiteljica primila za vrijeme rada kod tuženika temeljem Ugovora o provođenju specijalizacije.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude ponuditi tužiteljici izmjenu čl. 4 Ugovora o provođenju specijalizacije iz interne medicine, zaključenog između tužiteljice i tuženika dana 18.studenog 2011.godine., na način da će predmetni članak Ugovora uskladiti s odredbama čl. 191 Zakona o zdravstvenoj zaštiti, dok će u protivnom takvu odredbu, po njenoj pravomoćnosti zamijeniti presuda slijedećeg sadržaja:

„Mijenja se čl. 4. Ugovora o provođenju specijalizacije iz interne medicine, zaključenog između tužiteljice i tuženika dana 18.studenog 2011.godine., na način da isti sada glasi:

„U slučaju da specijalizantica svojom krivnjom ne završi ili prekine specijalizaciju ili u tijeku specijalizacije otkaže Ugovor o provođenju specijalizacije s Domom zdravlja, te ukoliko nakon dovršene specijalizacije odbije sklopiti i potpisati u roku od 8 dana od dana kada joj bude ponuđen Ugovor o radu na radnom mjestu liječnika specijaliste interne medicine u Ispostavi Doma zdravlja Hvar , ili pak otkaže ili sporazumno raskine takav Ugovor o radu prije proteka roka iz čl. 3 Ugovora o provođenju specijalizacije,

dužna je u roku od godine dana od dana prestanka Ugovora o specijalizaciji iz navedenih razloga, kao i u slučaju odbijanja zaključenja Ugovora o radu, odnosno prestanka takvog Ugovora o radu otkazom ili sporazumom, Domu zdravlja naknaditi troškove specijalizacije propisane čl.191 Zakona o zdravstvenoj zaštiti.“

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljici trošak ovog postupka u iznosu od 4.218,75 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 20. siječnja 2025. tužiteljica navodi kako su tužiteljica i tuženik (zdravstvena ustanova) dana 18. ožujka 2011. godine zaključili Ugovor o provođenju specijalizacije iz interne medicine, na temelju Rješenja Ministarstva zdravlja i socijalne skrbi RH, od 28 veljače 2011. Ugovorom su bila regulirana prava i obveze između stranaka glede upućivanja tužiteljice na specijalističko usavršavanje. Navedenim ugovorom regulirane su obveze tužiteljice kao specijalizantice u slučajevima prekida, otkazivanja ili odustanka od specijalizacije. Čl.4 tog Ugovora predviđena naknada štete na teret specijalizanta. Ugovor je sastavljen od samo jedne ugovorne strane pa niti nije bilo mogućnosti da druga strana mijenja uvjete.

Međutim, člankom 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti koji je stupio na snagu 22.ožujka 2024.god., da je ukinuta, i zabranjena mogućnost ugovaranja dodatnih financijskih obveza (ugovorne kazne, naknade štete), osim obveza predviđenih čl.191 Zakona o zdravstvenoj zaštiti. Osim izričite zabrane da je vidljiva i obveza sklapanja izmjena ugovora u skladu s izmjenom Zakona. Ova odredba da ima djelovanje i na prethodno zaključene ugovore o specijalističkom usavršavanju. Zakonom da je propisana obveza tuženika, da sa specijalizantima zaključi izmjenu ugovora po kojoj će obveza naknade troškova za cijelo razdoblje specijalističkog usavršavanja biti usklađena s odredbama Zakona. Slijedom navedenog, izmjena Ugovora da nije dispozicija stranaka ili jedne od stranaka, već da je riječ o zakonskoj obvezi, koja je izričito propisana zakonom, ima retroaktivno djelovanje. Nadalje, da je tužiteljica istekom propisanog roka od 90 dana od dana, pismeno obratila tuženiku sa zahtjevom. Tuženik da je njen zahtjev odbio, navodeći kako to ne može učiniti jer da je s Gradom Hvarom imao sporazum po kojem bi Grad Hvar snosio troškove specijalističkog usavršavanja tužiteljice, stoga da bi trebao sudjelovati i Grad Hvar.

Tužiteljica navodi kako je iz Ugovora o specijalističkom usavršavanju od 18.03.2011., vidljivo da je zaključen između tužiteljice i tuženika te da ne postoji treća strana. Na koncu, tužiteljica ističe kako eventualni Sporazumi koje je tuženik zaključivao s trećima nisu predmet ovog postupka.

Obveza tuženika na zaključivanje izmjene ugovora dodatno je pojačana time što su za postupanje predviđene i sankcije.

Ugovor o specijalističkom usavršavanju da ima, i radnopravni karakter pa mora biti usklađen s Ustavom i Zakonom.

Zakonske izmjene da ograničavaju slobodu ugovaranja stranaka u odnosu na obveze koje bi nastale prestankom ugovora. Zakon da je propisao izričitu obvezu zdravstvene

ustanove tuženika da u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu ponudi specijalizantima izmjenu ugovora.

Obzirom da tuženik nije postupio prema propisanoj obvezi pozivanja tužiteljice na sklapanje izmjene ugovora, dok je postojeća ugovorna odredba u čl.4 konkretnog Ugovora izravno zabranjena Zakonom, pa time da je ništetna.

Slijedom navedenog, tužiteljica je predložila sudu donijeti presudu kojom će se utvrditi kako je djelomično ništetna i bez pravnog učinka odredba čl. 4. Ugovora od 18. studenog 2011. kojom će se tuženiku naložiti da tužiteljici na sklapanje ponudi ugovor s izmijenjenim člankom 4. Ugovora o specijalizaciji, zaključenog između tužiteljice i tuženika dana 18. studenog 2011. Predložila je tuženika obvezati na snasiranje parničnog troška. Tužiteljica je uz glavni tužbeni zahtjev, predložila i eventualni kumulativni tužbeni zahtjev kako je to pobliže navedeno pod toč. II izreke presude.

1.2. Tijekom postupka tužitelj se protivio navodima tuženika kojima isti navodi kako se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti ne može primijeniti na konkretni slučaj kada u financiranju troškova specijalizacije sudjeluje i treći, i to Grad Hvar. Tužitelj s tim u svezi ističe kako tužiteljica nije sa Gradom Hvarom sklopila ugovor pa nije niti stranka predmetnog ugovora, u odnos između tužiteljice i tuženika da je zasnovan isključivo na Ugovoru o provođenju specijalizacija iz interne medicine kojeg su sklopili tužiteljica i tuženik dana 18. studenog 2011., isti Ugovor da je sklopljen sukladno tada važećim propisima i to u smislu odredbi Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Pravilnika o specijalističkom usavršavanju i to bez sudjelovanja trećih osoba. U konkretnom slučaju na sklopljeni ugovor između ovo predmetnih stranaka da se primjenjuju odredbe Zakona o izmjeni i dopuni zakona o zdravstvenoj zaštiti i to u dijelu koji se odnosi na međusobne obveze potpisnika ugovora. Glede točke 1. vezanu za djelomičnu ništetnost tužiteljica se pozvala na stav Vrhovnog suda iz odluke br. Rev-32/2024 koja se ima primijeniti na predmetni postupak. Tim više što je i nakon stava Vrhovnog suda došlo do dodatnih izmjena Zakona o zdravstvenoj zaštiti pa da se tužbeni zahtjev tužiteljice glavni ili kumulativni treba usvojiti.

2. U odgovoru na tužbu od 18. veljače 2025. tuženik je osporio tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti navodeći kako se protivi tužbi, jer da je za valjanost predmetne odredbe ugovora potrebna suglasnost treće osobe, Grada Hvara.

Tuženik je predložio sudu da o ovom parničnom postupku obavijesti Grad Hvar o otpočetoj parnici. Naime, kako je tužiteljica prilikom sklapanja predmetnog ugovora s tuženikom, bila upoznata sa činjenicom da Grad Hvar financira troškove specijalističkog usavršavanja tužiteljice. Tako da bez ispunjenja tog uvjeta, tuženik nema interesa za sklapanje ugovora o specijalističkom usavršavanju s tužiteljicom.

Naknadna izmjena Zakona o zdravstvenoj zaštiti da ne propisuje, niti utvrđuje ništetnost spornih odredbi. Naime, da su prilikom sklapanja Ugovora između ugovornih strana, prihvaćene voljom obiju strana, te da nisu bile nedopuštene, nemoguće, niti neodređene.

Nadalje, da je zakonodavac izmjenom zakonskog propisa, utvrdio kriterije i uvjete ugovornim stranama, kod sklapanja novih ugovora o međusobnim pravima i obvezama tzv. troškova specijalističkog usavršavanja. Pri tome, da zakonodavac nije predvidio, niti regulirao situaciju pod kojom je tužiteljica sklopila ugovor, da je njeno specijalističko usavršavanje financira treća osoba.

Na koncu, kako tužiteljica želi sudu nametnuti sporno tumačenje i mišljenje, jer da je sporni ugovor itekako vezan dodatnim uvjetom i to ugovornim obvezama koje je tuženik kao nositelj specijalističkog usavršavanja tužiteljice ima prema Gradu Hvaru. Tuženik ističe da iako tužiteljica nije aktivna ugovorna strana ugovora, tuženika i grada

Hvara, isti ugovor da proizlazi i da je vezan za uredno izvršavanje ugovornih obveza tužiteljice i tuženika, tužbeni zahtjev tužiteljice da treba odbiti jer da ne postoji zakonska odredba koja bi obvezala tuženika kao ugovornu stranu da ponudi tužiteljici izmijenjeni ugovor o specijalističkom usavršavanju bez revidiranja ugovornih odredbi s Gradom Hvarom.

3. Sud je tijekom postupka izveo dokaz pregledom Ugovora o provođenju specijalizacije iz interne medicine od 18. ožujka 2011., Zahtjev kojeg je tužiteljica uputila tuženika 3. svibnja 2024., Ugovor zaključen između Grada Hvara i tuženika dana 18. listopada 2010., saslušanje zz tuženika Marka Rađe, pregledana je i druga pisana dokumentacija koja prileži spisu.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

5. Pun. tužitelja popisala je parnični trošak.

6. U ovom postupku nije bilo sporno:

- da je dana 18. ožujka 2011. između tužiteljice i tuženika bio sklopljen ugovor o provođenju specijalizacije iz interne medicine,

- nije bilo sporno da je dana 18. listopada 2010. sklopljen ugovor o osiguranju sredstava za specijalističko usavršavanje zdravstvenog radnika iz interne medicine za potrebe tuženika, ispostave Hvar, odnosno za potrebe polikliničko konzilijarne službe tuženika u Hvaru,

- nije bilo sporno da su dana 18. listopada 2010. citirani ugovor sklopili Grad Hvar i tuženik,

- nije bilo sporno da je dana 22. ožujka 2024. stupio na snagu Zakon izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti,

- nije bilo sporno da je istim Zakonom bila utvrđena obveza sklapanja izmjena ugovora u skladu s navedenom izmjenom Zakona i na prethodno zaključene ugovore o specijalističkom usavršavanju,

- nije bilo sporno da je tužiteljica dana 2. svibnja 2024. tuženiku uputila zahtjev za promjenom ugovora u smislu novog zakona, a vezano za troškove specijalizacije, koji zahtjev je tuženik odbio,

7. Kao sporno trebalo je utvrditi:

- je li tuženik dužan tužiteljici ponuditi na sklapanje izmijenjene odredbe Ugovora o specijalističkom usavršavanju u smislu odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenoj zaštiti,

- kao sporno trebalo je utvrditi je li tuženik dužan tužiteljici na sklapanje ponudi izmijenjeni Ugovor kod činjenice da je između tuženika i Grada Hvara dana 18. listopada 2010. bio sklopljen ugovor o osiguranju sredstava za specijalističko usavršavanje zdravstvenog radnika.

8. Odredbom čl. 4. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Narodne novine" broj 36/24), propisano je kako se čl. 186. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Narodne novine" br. 100/18, 125/19, 147/20, 119/22, 156/22 i 33/22) mijenja na način da se dodaju stavci 3., 4 i 5. koji glase: Stavak 3 "Ugovorom iz st. 1. ovog članka utvrđuje se troškovi specijalizacije u skladu s čl. 191. Zakona o zdravstvenoj zaštiti

Stavkom 4. Ugovor iz st. 1. ovog čl. ne smije sadržavati odredbe kojima se utvrđuju dodatne financijske obveze za zdravstvenog radnika,

Stavak 5. Za sklapanje ugovora i sklapanju izmjene ugovora iz st. 1. ovog članka, u skladu s važećim propisima odgovoran je ravnatelj zdravstvene ustanove.

9. Odredbom čl. 12. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Narodne novine" broj 36/24) propisano je kako zdravstvene ustanove iz čl. 186. st. 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti u roku od 90 dana od stupanja

na snagu ovog Zakona, specijalizantima koji na dan stupanja na snagu ovog Zakona obavljaju specijalističko usavršavanje ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama u kojem će obveza naknade troškova za cijelo razdoblje specijalističkog usavršavanja biti usklađena s odredbama tog zakona.

10. Pregledom Ugovora o provođenju specijalizacije iz interne medicine koji je sklopljen između parničnih stranaka dana 18. ožujka 2011. čl. 2. utvrđeno je koje su obveze tužiteljice kao specijalizantice. Čl. 3. utvrđeno je što je tužiteljica kao specijalizantica dužna učiniti nakon položenog specijalističkog ispita te na koje razdoblje. Čl. 4. utvrđeno je da je tužiteljica kao specijalistica ako ne završi specijalizaciju u ostavljenom roku dužna tuženiku nadoknaditi štetu koja mu je nastala u visini propisanoj istim člankom.

11. Pregledom Ugovora sklopljenog u studenom 2010. između Grada Hvara i tuženika utvrđeno je da su istim ugovorom regulirani odnosi između Doma zdravlja Splitsko-dalmatinske županije i Grada Hvara glede tuženikove ispostave Hvar u Hvaru. Čl. 2. i čl. 3. utvrđene su obveze ugovornih stranaka i način isplate.

12. Ravnatelj tuženika od 2019. godine Marko Rađa u bitnom je iskazao kako je u prethodnom razdoblju radio kod tuženika kao liječnik obiteljske medicine, ali da ima saznanja da je u ožujku 2011. između tužiteljice i tuženika bio sklopljen ugovor o specijalizaciji za radno mjesto interniste u ordinaciji tuženika na Hvaru. Kako se radilo o uobičajenom ugovoru kojeg je sklapao tuženik sa svim specijalizantima u to vrijeme, da je obveza tuženika bila podmiriti troškove specijalizacije, a obveza specijalizanta nakon položenog specijalističkog ispita izvjesno vrijeme odraditi kod tuženika. U situacijama kada specijalizant ne bi položio specijalistički ispit, da je bio dužan vratiti novac kojeg je tuženik podmirivao za plaće i druge troškove tijekom specijalizacije. Specifičnost tužiteljčine situacije da je u tome da je u pozadini sklopljenog ugovora između tužiteljice i tuženika bio ugovor koji su sklopili tuženik i jedinica lokalne samouprave Grad Hvar, kojim da se obvezao tuženiku nadoknaditi sva sredstva vezana za specijalističko usavršavanje tužiteljice. Tuženik kao potpisnik ugovora o specijalističkom usavršavanju da nema, niti je imao vlastitih sredstava za financiranje specijalizacije, pa da su specijalizacije financirale o trošku jedinica lokalne samouprave, Ministarstva zdravstva, o trošku HZZO-a kao i iz sredstava Europskih fondova. Na koncu, zz tuženika je iskazao kako ima saznanja o izmjenama odredbi Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz ožujka 2024., i to vezano za međusobne obveze ugovornih strana. Naime, kako prema novom Zakonu više ne postoji obveza specijalizanta na vraćanje troškova plaća i drugih materijalnih troškova koje je imao za vrijeme specijalizacije. Iskazao je da se odredbe novog Zakona primjenjuju u odnosu na nove specijalizacije, glede starih ugovora o specijalističkom usavršavanju, u odnosu na specijalizante koji nisu završili specijalizaciju, tuženik da ima obvezu ponuditi im na sklapanje izmijenjeni ugovor u skladu sa važećim izmijenjenim zakonom. S tim u svezi da su se neki specijalizanti javili tuženiku radi sklapanja izmijenjenog ugovora, dok se nekima obratio tuženik sa istom inicijativom. Iskazao je da ima saznanja da tužiteljica do trenutka davanja iskaza pred ovim sudom nije položila specijalistički ispit, te da sa tužiteljicom nije bio sklopljen novi ugovor s izmijenjenim uvjetima. Na koncu, iskazao je kako nisu jasne odredbe izmijenjenog zakona, a vezano za kome se specijalizant treba obratiti vezano za sklapanje izmijenjenih ugovora da li tuženiku kao potpisniku prvog ugovora ili u konkretnom slučaju tužiteljica Gradu Hvaru s kojim je tuženik sklopio ugovor o financiranju tužiteljčine specijalizacije.

13. Glede prijedloga tuženika da se o predmetnom postupku izvijesti treća osoba i to Grad Hvar u smislu odredbe čl. 211. Zakona o parničnom postupku, za navesti je kako suprotno navodima tuženika ovaj sud smatra kako nije potrebno o

otpočetom postupku izvijestiti treću osobu i to Grad Hvar. Iz ugovora sklopljenog između Grada Hvara i tuženika (str. 19./20. spisa) jasno proizlazi kako se radi o ugovoru u kojem tužiteljica nije stranka. Kako tužiteljica nije stranka ugovora sklopljenog između Grada Hvara i tuženika, na nju se ne mogu primijeniti ni prava ni obveze iz sklopljenog ugovora. Štoviše, iz iskaza zz tuženika proizlazi kako je obveza specijalizanta sklopiti ugovor sa Domom zdravlja, a ne trećim subjektom "financijerom" koji snosi troškove specijalizacije, prema iskazu zz tuženika Marka Žaje to može biti npr. HZZO, Ministarstvo zdravstva ili pak Europski fondovi. Dakle, kongentna priroda zakonske odredbe o zabrani proširivanja osnovice za naknadu troškova obvezuje isključivo tuženika kao poslodavca i ne može biti derogirana ugovorima zaključenima između tuženika i trećeg u konkretnom slučaju jedinicom lokalne samouprave, jer kao što je navedeno tužiteljica nije potpisnica ugovora sklopljenog između Grada Hvara i tuženika, niti se odredbe ugovora odnose na tužiteljicu osobno.

Odnos tužiteljice i tuženika zasnovan je isključivo na Ugovoru o provođenju specijalizacije iz interne medicine od 18. ožujka 2011. kojim se ugovorom tužiteljica obvezala u roku od četiri godine savladati program specijalizacije iz interne medicine i pristupiti specijalističkom ispitu u daljnjem roku od šest mjeseci. Tužiteljica se obvezala prihvatiti radno mjesto specijaliste interne medicine u Ispostavi tuženika u Gradu Hvaru i to na rok od najmanje osam godina. Čl. 4 regulirana je obveza tužiteljice o nadoknadi štete ukoliko ne ispuni svoje zakonske obveze. Odredbom čl. 5. utvrđene su obveze tuženika kao zdravstvene ustanove. Citirani ugovor o provođenju specijalizacije iz interne medicine od 18. ožujka 2011. (str. 7./8.) zaključen je u vrijeme dok je na snazi bio Zakon o zdravstvenoj zaštiti kao i Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine.

Na koncu, iz navedenog proizlazi kako je zbog stupanja na snagu Zakona o izmjeni i dopuni zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Narodne novine" br. 36/24), koji sadrži odredbe koje zabranjuju ugovaranje financijskih obveza za zdravstvenog radnika tj. tužiteljicu, te nalažu zdravstvenim ustanovama tj. tuženiku usklađivanje postojećih ugovora u strogom roku od 90 dana. Iz dokaza, osobito uvjerljivog iskaza ZZ tuženika proizlazi kako je tuženik drugim specijalizantima, sa kojima su ugovori o specijalizaciji bili sklopljeni u vrijeme ranijeg Zakona kao i Pravilnika, kao što je slučaj i sa tužiteljicom, izvršio korekciju postojećih ugovora o specijalizaciji u smislu odredbi vezanih za međusobne obveze. Tuženik u odnosu na tužiteljicu nije postupio na način kao u odnosu na druge specijalizante, jer joj nije ponudio na sklapanje izmijenjeni ugovor. Štoviše, iz dopisa tuženog upućenog tužiteljici dana 3. svibnja 2024. proizlazi da su višestruki zahtjevi tužiteljice za promjenom ugovora odbijeni, što proizlazi iz dopisa str. (10. spisa). Na taj način tuženik je prekršio propis tj. odredbu citiranog zakona. Slijedom navedenog, ovaj sud smatra kako je zahtjev tužiteljice iskazan pod toč. I. u cijelosti ,osnovan pa je isti trebalo usvojiti, kao što je odlučeno pod točkom I.izreke presude.

14. Kako je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice iskazan pod toč. I. sud nije raspravljao o kumulativnom tužbenom zahtjevu.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP-a), te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine“ br. 138/2023, dalje Tarifa), te popisu parničnog troška. Tužitelji je priznat trošak: za sastav tužbe 500,00 eura, za sastav podnesaka od 1. listopada 2025. i 21. svibnja 2026. po 500,00 eura, za zastupanje na ročištima održanim 31. studenog 2025., 4. veljače 2025. i 2. srpnja 2026. po 500,00 eura, za ročište održano 3. travnja 2026 125,00 eura i za ročište održano

28. svibnja 2026. 250,00 eura, kojem iznosu je trebalo pridodati i iznos od 843,75 eura na ime pripadajućeg PDV, tako se tužiteljici obistinuje parnični trošak u ukupnom iznosu od 4.218,75 eura kao što je odlučeno u izreci presude.

16. Na dosuđeni iznos parničnog troška tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od presuđenja pa do isplate u smislu Odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o izmjenama Zakona o obveznim odnosima (NN br. 114/22) i u smislu Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (NN br. 156/22).

U Splitu, 18. srpnja 2025.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

DNA: -pun. tužiteljice
-tuženiku
-u spis

Broj zapisa: **9-3088d-5b27f**

Kontrolni broj: **0afcf-58add-f96a0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.